

3197. Eneste Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 3198

ingen Penge havde imorgen. Jeg tror ikke, at man ønskede: at drine Kampen saa vidt; det kan ske engang, men det skal jeg nærmere komme til at omtale. Jeg tror ikke, at vi vilde have gjort det, dersom der ikke havde foreligget en Bevilling; thi vi ere jo Alle interesserede deri. Der kan være Nødstilstande, hvor det kan forsvares, men en saadan bestemt Nødstilstand foreligger ikke; vi maa jo huske paa, at Alle ere i højeste Grad interesserede i Samsfundets rolige, lovlige Udvi-
 lling. Hvorfor vilde vi forsøge det ifjor? Fordi det var Tanken at faae Regjeringen til at lade Folket dømme mellem den og os, om hvorvidt vi efter at være blevene et Flertal den 20de Septem-
 ber 1872, havde handlet i Overensstemmelse med vore Bølgere ved vor Fremgangsmaade i forrige Sæssion og selvsølgelig forventende, at Regjering-
 en vilde tage det fornødne Hensyn til en saadan udtalt Villie af Folket. Det skete ikke. Vi komme nu til vor Afstemning i Oktobers Maaned. Var det at negte Regjeringen Penge? Ja, vi høi-
 te, at ærede Medborgere forsøgte at fremstille det paa en saadan Maade baade skriftlig og mundtlig, og at i alt Fald Danmark, om ikke hele Verden, vilde forgaar derved. Der var bevilget Regjeringen de fornødne Penge for 6 Maaneder. Vi søgte at opnaa den Appel til Bølgene, som vi ikke opnaaede i Foraaret. Vi naaede det, og Appellen er falden lykkelig ud; af Bølgene have vi faaet den Dom, at vor Kamp fra den 20de September 1872 til den 14de November 1873 er bleven billiget af Flertallet af Bølgene. Paa denne Konto kunne vi handle efter Omstændighederne, som de forelaa. Det kan være rigtig at forsøge, hvorvidt det, vi efter den 14de November have foretaget, billiges af Bølgene, naar det Tidspunkt kommer, at man atter maa ønske Bølgernes Dom, saafremt der overhovedet bliver Tale om en Fortsættelse af Konflikten; sfer det ikke, er det en anden Sag. Jeg taler her personlig, for mig selv. Dersom jeg havde den Forestilling om den høitagtede Regjering, at dersom den ikke fik bevilget Penge, tog den dem selv, at den saa vilde udstede en foresøbig Finantslov, kunde jeg aldrig i denne Sal give min Stemme til at bevilge denne Regjering en eneste Skilling; men alle de Historier, som ærede Medborgere have disset op med, tror jeg ikke er Døit paa. Jeg tror ikke, der eksisterer 7 eller 8 Mænd i Danmark, som kunne komme til at sidde i Hans Majestæt Kongens Raad, der vilde benytte et saadant Middel, og da jeg erkjender, at den ærede Regjering har Gøne til at passe Forretningerne, saa siger jeg, at

i Overensstemmelse med den Stilling, vi hidtil have indtaget, kunne vi bevilge Regjeringen de fornødne Penge til at føre Guds for indtil videre, saa meget mere, som vi ved denne Fremgangsmaade have viist Folk, der ville se, at man har tillagt os Hensigter og paaduttet os Formaal, som slet ikke have ligget i vor Altraa. Det er Noget, som lige over for en hensynsløs, stærk udbredt og imod vore Altraaer fjendtlig Presse ofte ikke kan trænge igjennem, men det kan igjennem Kjendsgjerningernes Række trænge igjennem, og vi kunne saaledes ved Erfaringen vise, at det ene staar i fuldstændig Samklang med det andet, og at Enhver, der har tilladt sig yderliggaaende og nærgaaende Domme om vor Færd, har forhastet sig og ikke havt nogen Grund dertil i de Kjendsgjerninger, som hidtil have foreligget. Fremdeles siger jeg, at det er min Opfattelse, at dersom vi skulde være komne dertil, at vi skulde have ønsket at komme i en bestemt Konflikt med den ærede Regjering og f. Ex. ønske igjen at negte Finantsloven, og dersom jeg f. Ex. i Aften skulde stemme mod Finantsloven, naar Stillingen havde været saaledes, at jeg troede, at det var min Pligt, og man ikke havde en midlertidig Finantslov for en saa lang Tid, at Regjeringen kunde appellere til Bølgene, saa vilde jeg, idet jeg kunde motivere mit Nei for Finantsloven, sige, at jeg i næste Time vilde være beredvillig til at give Regjeringen de fornødne Penge, for at den kunde forsøge, om Vægtkaalen vilde falde til den ene eller anden Side, naar der var Tale om en Appel til Bølgene. Der er altsaa baade i det, der er sket, og i hele vor Betragtning af Forholdet ikke Noget af det Slags, man saaledes hidtil har opvartet med. Jeg siger altsaa, at tildels har det ærede Mindretal ved den Misstemning, hvori det er kommet, i en vis Forstand gjort Regjeringen uret og i en meget væsentlig Forstand Flertallet uret i Bedømmelsen af dets Stilling. Nu vil jeg imidlertid sige med Hensyn til den meget ærede Regjering — jeg har en Gang tidligere havt Leilighed til at sige noget lignende i denne Sal, og jeg har mange Gange tænkt, at det vilde fremkomme saaledes, — at det er min fulde Overbevisning, at Regjeringens enkelte Medlemmer vilde som Statsborgere og politiske Mænd med større Chance for Fremtiden have faaet langt heldigere, hvis de i Tide havde agtet paa de Krav, som funde konstitutionelle Grundsætninger stille. Hvad er nu Følgen bleven af, at den meget ærede Regjering, i Kraft af Ideer, som den selv har lavet, eller som ved en Række af Misforstaaelser